

[Statsministeren]

vurdering, og at der har været mange forskellige indfaldsvinkler på debatten fra de forskellige deltagere. Der har også været mange forskellige vurderinger af Danmarks nuværende situation både økonomisk, beskæftigelsesmæssigt, betalingsbalancemæssigt, inflationsmæssigt, statsunderskudsmæssigt og vedrørende underskuddet for de samlede offentlige finanser – det er sket med eller uden finansministerens deltagelse, med eller uden økonomiministerens deltagelse og med eller uden hr. Fogh Rasmussens deltagelse. Men er situationen god eller dårlig? Der er kommet mange tal frem, og jeg fristes til at tro, at det bedste svar vel er at sige til danskerne: Døm selv! Vi kan diskutere det længe, men jeg synes, de tal, økonomiministeren og finansministeren har lagt frem, er gode, og jeg skal komme ind på dem i meget omfattende dokumentation om et øjeblik; men jeg vil gerne foregribe min konklusion.

Jeg tror, det bedste er at sige til den danske befolkning: Døm selv, se på jeres hverdagsituation, se på jeres hverdagsøkonomi, se på de danske virksomheder og ring eventuelt til arbejdsformidlingen og få at vide, at arbejdsformidlingen har utrolig travlt! Det er faktisk meget, meget lang tiden siden, man har haft så travlt i arbejdsformidlingen. Der bliver formidlet job hver eneste dag, og der er tale om rigtig gode og solide nye job. Jeg står her med en statistik, der er ganske, ganske omfattende, men den vil jeg nu lade ligge.

Ordene under debatten har ikke være lige venlige fra alle deltagerne – det tror jeg også er korrekt at sige – men når alt kommer til alt, kan vi vel efter denne debat sammenfatte regeringens arbejde i tre hovedafsnit: Vi kan sige, at regeringen, som hr. Bilgrav-Nielsen så rigtigt sammenfattede det, startede sit fortræffelige resultatarbejde med at tage situationen til efterretning efter nejdet den 2. juni 1992 og påtog sig ansvaret for at få skabt grundlaget for et nationalt kompromis, der kunne samle befolkningen igen. Som sin anden hovedopgave igangsatte regeringen en økonomisk politik, der er blevet bedømt forskelligt, men sammenfattende er det vel rigtigt at sige, at denne økonomiske politik har sat en række fornuftige udviklingstiltag i gang. For det tredje iværksatte regeringen en række reformer, som også har bidraget til at løse op for den fastlåste situ-

ation, vi har haft på det skattemæssige og det arbejdsmarkedspolitiske område i efterhånden ganske mange år. Jeg tror, man efter debatten i dag kan sammenfatte regeringens indsats således, at regeringen udstedte nogle løfter sidste år, og når vi skal gøre resultatet op, kan man se, at vi holdt, hvad vi lovede.

Flere gange i dag har jeg hørt det synspunkt, at der har været for meget ævl og kævl i den siddende regerings arbejde, og det giver mig egentlig anledning til kommentarer. Jeg sad forleden og skuede tilbage i historien til det tidspunkt, hvor hr. Poul Schlüter første gang dannede regering i 1982. Det var interessant og spændende, og pludselig kom jeg i tanker om, at det at bygge en regering på flere partier er et kunststykke, som forudsætter et godt samarbejde.

Men det er sjældent, som også hr. Peter Duetoft sagde, at man kan forudse eller kræve, at en regering, der bygger på et flerpartisamarbejde, ikke giver anledning til skrivi i aviserne. Hvert enkelt regeringsparti skal naturligvis have mulighed for at sige: Her står vi, her er vore synspunkter, og her er vores særlige profil. Men vi er også enige om regeringssamarbejdet og dets resultater, og her fandt jeg parallellen: Også dengang var der naturligvis politiske tilkendegivelser fra de enkelte regeringspartier, ligesom der er i dag, så i den forstand er der egentlig ikke noget nyt i situationen – og dog: Det er måske noget nyt, at der har været debat, og at der er blevet givet udtryk for forskellige synspunkter i aviserne. Men hver gang er resultaterne kommet, og de er kommet til tiden, på det rigtige tidspunkt og i den rigtige udformning, præcis som vi har aftalt og givet løfte om.

Min anden kommentar skal være, at de virkelige kriser, vi har haft, og som ingen regering kan forudse, har vi netop ikke haft i regeringen. Lad mig nævne tre: For det første sammenbruddet af det europæiske valutasystem. På det tidspunkt, hvor dette sammenbrud kom, var der virkelig brug for en fastholden af den økonomiske politik, ro på de indre linjer, styrke i regeringen og sikkerhed for, at man kunne håndtere situationen, og jeg synes virkelig, jeg må sige, at det gjorde regeringen. Der var nogle enkelte medlemmer her i folketingsalen som sagde på det tidspunkt, hvor vi fik valutakrisen, at regeringen ikke førte en ansvarlig va-